

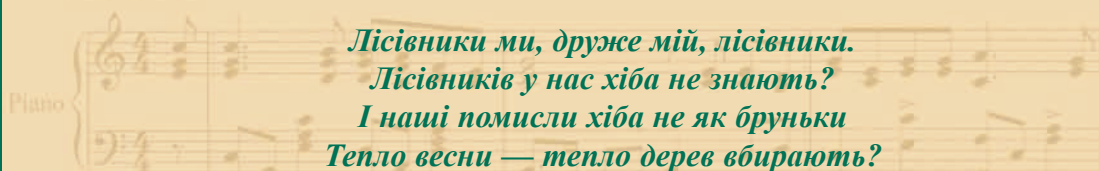
Лісівники ми, друже мій

слова В. Бондаренка

музика Р. Паньківка

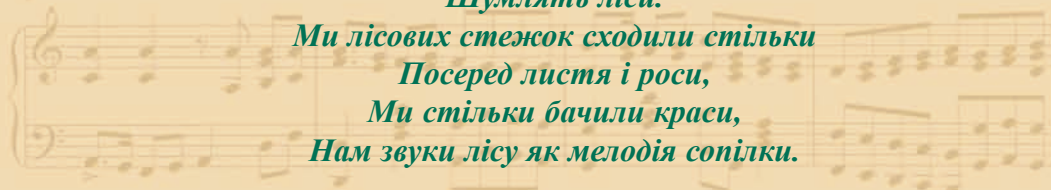
Moderato

Piano

Лісівники ми, друже мій, лісівники.
Лісівників у нас хіба не знають?
І наші помисли хіба не як бруньки
Тепло весни — тепло дерев вбирають?

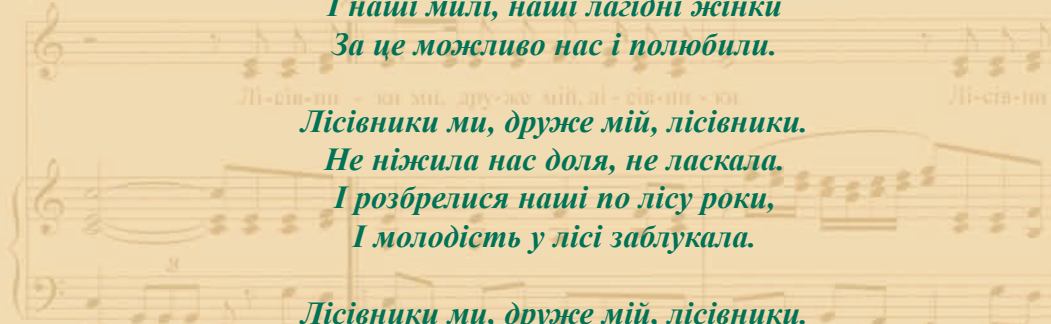
Стоять ліси,
Шумлять ліси.

Ми лісових стежок сходили стільки
Посеред листя і роси,
Ми стільки бачили краси,
Нам звуки лісу як мелодія сопілки.

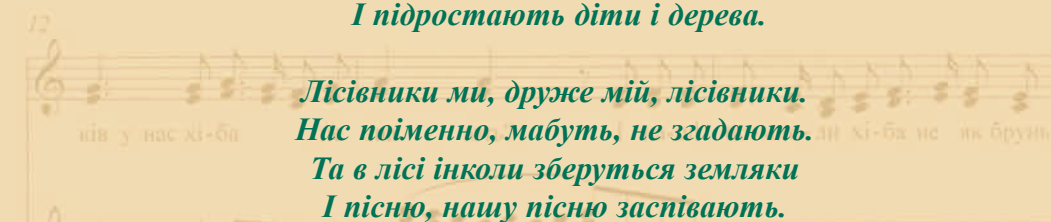
Лісівники ми, друже мій, лісівники.
В житті колись ми вибір свій зробили.
І наші милі, наші лагідні жінки
За це можливо нас і полюбили.

Cresc.

Лісівники ми, друже мій, лісівники.
Не ніжила нас доля, не ласкала.
І розбрелися наші по лісу роки,
І молодість у лісі заблукала.

Лісівники ми, друже мій, лісівники.
Бува не все іде в нас так, як треба.
Та світить сонце. Галасують ластівки.
І підростають діти і дерева.

Лісівники ми, друже мій, лісівники.
Нас поіменно, мабуть, не згадають.
Та в лісі інколи зберуться земляки
І пісню, нашу пісню заспівають.

Стоять ліси,
Шумлять ліси.

Ми лісових стежок сходили стільки
Посеред листя і роси,
Ми стільки бачили краси,
Нам звуки лісу як мелодія сопілки.